

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

15 септември 2011 година *

По дело Т-434/09

Centrotherm Systemtechnik GmbH, със седалище в Brilon (Германия), за което се явяват адв. J. Albrecht и адв. U. Vormbrock, avocats,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явяват г-н G. Schneider и г-жа R. Manea, в качеството на представители,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд, е

* Език на производството: немски.

centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, със седалище в Blaubeuren (Германия), за което се явява адв. O. Löffel, avocat,

с предмет жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 25 август 2009 г. (преписка R 6/2008-4) относно производство по отмяна между centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG и Centrotherm Systemtechnik GmbH,

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: г-н E. Moavero Milanese, председател, г-н N. Wahl (докладчик) и г-н S. Soldevila Fragoso, съдии,

секретар: г-жа T. Weiler, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 26 октомври 2009 г.,

предвид писмения отговор на СХВП, подаден в секретариата на Общия съд на 15 февруари 2010 г.,

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Общия съд на 2 февруари 2010 г.,

предвид исканията на страните за провеждане на съдебно заседание,

предвид определения от 30 март 2011 г., с което дела Т-427/09 и Т-434/09 се съединяват за целите на устната фаза на производството,

след съдебното заседание от 5 май 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 На 7 септември 1999 г. встъпилата страна, Centrotherm Systemtechnik GmbH, подава заявка за регистрация на марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) на основание на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 1, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), изменен (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).
- 2 Марката, чиято регистрация се иска, е словният знак „CENTROTHERM“.

- 3 Стоките и услугите, за които е поискана регистрацията, са от класове 11, 17, 19 и 42 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. и отговарят, за всеки от тези класове, на следното описание:
- клас 11: „Газоходи за отоплителни инсталации, димни тръби, тръби за котли за отоплителни инсталации; държачи за газови горелки; механични части за отоплителни инсталации, за климатични инсталации, за акумулатори на пара, за сушилни апарати и за вентилационни инсталации; инсталации за филтриране на въздух и части за тях; механични части за газови инсталации; кранове за водопроводни тръби; вентилатори за комини“;
 - клас 17: „Съединения и възли за тръби, съединителни муфи за тръбопроводи, армиращи материали за тръбопроводи, гъвкави тръби, всички горепосочени стоки — неметални; уплътнители, салници; материали за уплътняване с кълчища и изолационни материали; полуобработени пластмаси; включени в клас 17 пластмасови стоки“;
 - клас 19: „Строителни материали; тръби, тръбопроводи, по-специално за строителни цели; водопроводни тръби, разклонителни тръби; арматури за строителни цели; стенни покрития, строителни панели, панели; удължаващи елементи за комини, шахти за комини, капаци [гугли] за комини, дефлектори за комини, всички горепосочени стоки — неметални“;
 - клас 42: „Консултации в областта на архитектурата, строително проектиране, инженерни услуги, проучване на технически проекти; технически надзор“.

- 4 На 19 януари 2001 г. марката „CENTROTHERM“ е регистрирана като марка на Общността за посочените в точка 3 по-горе стоки и услуги.

- 5 На 7 февруари 2007 г. на основание член 15 и член 50, параграф 1, буква а) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 15 и член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009) встъпилата страна, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, подава пред СХВП искане за отмяна на марката „CENTROTHERM“ за всички регистрирани стоки и услуги.

- 6 Жалбоподателят е уведомен за искането за отмяна на 15 февруари 2007 г. и е поканен да представи евентуално становище и доказателства за реалното използване на спорната марка в срок от три месеца.

- 7 В становището си от 11 май 2007 г. жалбоподателят оспорва искането за отмяна и с цел да докаже реалното използване на своята марка представя следните доказателства:

— четиринадесет цифрови снимки,

— четири фактури,

— декларация със заглавие „eidesstattliche Versicherung“ (клетвена декларация), подписана от г-н W. в качеството му на управител на жалбоподателя.

- 8 Жалбоподателят заявява, че разполага с многобройни други копия на фактури, които на първо време се въздържа да представи поради съображения за поверителност. Като потвърждава, че може да представи други документи, жалбоподателят моли отдела по отмяна на СХВП да постанови съответна процесуална мярка, в случай че би желал по преписката да бъдат приложени други доказателства и отделни документи.

- 9 На 30 октомври 2007 г. отделът по отмяна постановява отмяната на марката „CENTROTHERM“, тъй като установява, че представените от жалбоподателя доказателства не са достатъчни, за да докажат реалното използване на посочената марка.

- 10 На 14 декември 2007 г. жалбоподателят обжалва това решение, като с решение от 25 август 2009 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) четвърти апелативен състав на СХВП частично уважава подадената жалба. Жалбоподателят по-специално изтъква, че отделът по отмяна трябвало да поиска от него други документи с информация. Той упреква отдела по отмяна и поради това, че не е взел предвид данни, съдържащи се в материалите по друга преписка, която също е висяща пред СХВП и се отнася до марката „CENTROTHERM“.

- 11 Апелативният състав отменя решението на отдела по отмяна и отхвърля искането за отмяна на марката по отношение на стоките от клас 11 „газоходи за отоплителни инсталации, димни тръби, тръби за котли за отоплителни инсталации; държачи за газови горелки; механични части за отоплителни инсталации; механични части за газови инсталации; кранове за водопроводни тръби; вентилатори за комини“, на стоките от клас 17 „съединения и възли за тръби, съединителни муфи за тръбопроводи, армиращи материали за тръбопроводи, гъвкави тръби, всички горепосочени стоки — неметални“ и на стоките от клас 19 „тръби, тръбопроводи, по-специално за строителни цели; разклонителни тръби; шахти за комини“. Апелативният състав отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

- 12 Апелативният състав приема по-специално, че са били приведени доказателства за реалното използване на марката „CENTROTHERM“ по отношение на посочените в точка 11 по-горе стоки в рамките на петгодишния период преди подаването на искането за отмяна, тоест преди 7 февруари 2007 г. (наричан по-нататък „релевантният период“), тъй като представените от жалбоподателя снимки показвали естеството на използване на марката, а представените фактури удостоверявали, че посочените стоки са били предлагани на пазара под спорната марка.
- 13 Апелативният състав обаче приема, че жалбоподателят е представил единствено декларацията на своя управител в качеството на доказателство относно другите стоки и услуги, за които е регистрирана марката „CENTROTHERM“ (вж. точка 3 по-горе), което според апелативния състав не е било достатъчно, за да се докаже реалното използване на марката. В това отношение апелативният състав отбелязва, че отделът по отмяна не е бил задължен нито да изисква други документи, нито да взема предвид материалите по друга преписка, която също е висяща пред СХВП.

Искания на страните

- 14 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение, доколкото с него се уважава искането за отмяна на марката „CENTROTHERM“,

— да осъди СХВП и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.

15 СХВП моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

16 Встъпилата страна моли Общия съд да отхвърли жалбата.

От правна страна

17 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят се позовава на три правни основания за отмяна, както и на възражение за незаконосъобразност. Правните основания са изведени съответно от погрешна преценка на доказателствата за използването, представени пред отдела по отмяна на СХВП, от нарушението на задължението за служебна проверка на фактите в съответствие с член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 и от неотчитането на представените пред апелативния състав доказателства. Възражението за незаконосъобразност се изтъква при условия на евентуалност срещу правило 40, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент № 40/94 (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189), съответно изменен.

По първото правно основание, изведено от погрешна преценка на доказателствата за използването, представени пред отдела по отмяна

Доводи на страните

- 18 Жалбоподателят поддържа, че представените пред отдела по отмяна документи (вж. точка 7 по-горе) надлежно доказвали реално използване на марката „CENTROTHERM“, тъй като те съдържали информация относно мястото, продължителността, обхвата и естеството на използването на спорната марка за всички стоки и услуги, посочени в точка 3 по-горе.
- 19 Жалбоподателят по-специално упреква апелативния състав за това, че не се е съобразил с доказателствената стойност на клетвената декларация, направена от неговия управител. В това отношение жалбоподателят твърди, че посочената декларация следва да се счита за точна в своята цялост, тъй като значително преобладаваща част от съдържащите се в нея данни се потвърждават от допълнителни доказателства, фигуриращи в преписката.
- 20 СХВП и встъпилата страна молят това правно основание да се отхвърли.

Съображения на Общия съд

- 21 В самото начало е уместно да се напомнят производството и целта, следвани от санкцията по отмяна на марка, както и ръководните принципи при събирането на доказателствата в производство по отмяна.

- 22 От член 15, параграф 1, първа алинея и член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 следва, че правата на притежателя на марка на Общността се прекратяват въз основа на искане, представено в СХВП, ако през непрекъснат период от пет години марката не е била реално използвана в Европейския съюз за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана, и ако не съществува основателна причина за нейното неизползване.
- 23 Правило 40, параграф 5 от Регламент № 2868/95 предвижда, че в случай на искане за отмяна СХВП определя срок на притежателя на марката на Общността, в който да представи доказателство за използването на марката. Ако доказателството не се представи в определения срок, постановява се отмяната на марката на Общността. По силата на правило 22, параграф 3 от Регламент № 2868/95, приложимо към исканията за отмяна на основание правило 40, параграф 5 от същия регламент, доказателството за използването на марката трябва да се отнася до мястото, продължителността, степента и естеството на използване на марката.
- 24 Ratio legis на изискването, според което дадена марка трябва да бъде предмет на реално използване, за да бъде закриляна по силата на правото на Съюза, се състои в обстоятелството, че воденият от СХВП регистър не би следвало да се отъждествява със стратегическо и статично място за съхранение, предоставящо на пасивен притежател законен монопол с неограничена продължителност. Напротив, в съответствие и със съображение 10 от Регламент № 207/2009 посоченият регистър би трябвало да отразява вярно означенията, които предприятията действително използват на пазара, за да отличават своите стоки и услуги в икономическия живот (вж. в този смисъл и по аналогия Определение на Съда от 27 януари 2004 г. по дело La Mer Technology, C-259/02, Recueil, стр. I-1159, точки 18—22).
- 25 Според съдебната практика една марка е предмет на реално използване, когато е използвана в съответствие със съществената си функция да гарантира идентичността на произхода на стоките или услугите, за които е регистрирана, за да се създаде или за да се запази пазар за тези стоки или услуги, с изключение на използването със символичен характер, чиято единствена цел е запазването на правата, които предоставя марката. Освен това условието, свързано с реалното използване на марката, изисква използването на последната, както е защитена в съответната територия, да е публично и насочено навън (вж. Решение на Общия

съд от 27 септември 2007 г. по дело La Mer Technology/CХВП — Laboratoires Goëmar (LA MER), T-418/03, непубликувано в Сборника, точка 54 и цитираната съдебна практика).

- 26 Макар понятието за реално използване следователно да изключва всяко минимално и недостатъчно използване с оглед на това да се смята, че дадена марка е наистина и действително използвана на определен пазар, не по-малко вярно е, че изискването за реално използване няма за цел нито оценяване на търговския успех, нито контролиране на стопанската стратегия на дадено предприятие, нито пък ограничаване на защитата на марките само за значимо в количествено отношение търговско използване (Решение на Общия съд от 23 февруари 2006 г. по дело Il Ponte Finanziaria/CХВП — Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE), T-194/03, Recueil, стр. II-445, точка 32).
- 27 По-точно, за да се провери дали разглежданата марка е реално използвана в конкретен случай, следва да се направи обща преценка на всички съдържащи се в преписката доказателства, като се имат предвид всички релевантни фактори в конкретния случай. Такава преценка трябва да се основава на съвкупността от факти и обстоятелства, които са в състояние да установят действителното използване за търговски цели на съответната марка, и по-специално считаното за обосновано в съответния икономически сектор използване за поддържането или създаването на пазарни дялове в полза на защитените от марката стоки или услуги, естеството на тези стоки или услуги, характеристиките на пазара, степента и честотата на използване на марката (вж. Решение по дело LA MER, посочено по-горе, точки 53—55 и цитираната съдебна практика).
- 28 Относно степента на използването на разглежданата марка следва да се има предвид по-специално търговският обем на всички действия по използване, от една страна, и продължителността на периода, през който са извършвани действия по използване, както и честотата на тези действия, от друга страна (вж. Решение по дело LA MER, посочено по-горе, точка 56 и цитираната съдебна практика). Тази преценка предполага известна взаимозависимост между взетите предвид фактори. Така малък обем предлагани на пазара стоки или услуги с посочената марка може да се компенсира от голяма интензивност или

значително постоянство във времето при използването на тази марка и обратно (вж. Решение по дело LA MER, посочено по-горе, точка 57, и цитираната съдебна практика).

- 29 Кolkото по-ограничен е търговският обем на използването на марката обаче, толкова по-необходимо е притежателят на марката да приведе допълнителни данни, позволяващи да се разсеят евентуални съмнения относно реалното използване на съответната марка (Решение на Общия съд от 18 януари 2011 г. по дело Advance Magazine Publishers/CXBP — Capela & Irmãos (VOGUE), T-382/08, непубликувано в Сборника, точка 31).
- 30 Освен това реалното използване на дадена марка не може да бъде доказано с вероятности или предположения, а трябва да се основава на конкретни и обективни доказателства за действителното и достатъчно използване на марката на съответния пазар (вж. Решение по дело LA MER, посочено по-горе, точка 59 и цитираната съдебна практика).
- 31 В светлината на тези съображения следва да се прецени дали апелативният състав основателно приема, че представените от жалбоподателя доказателства не разкриват реално използване на марката „CENTROTHERM“ за другите стоки и услуги освен посочените в точка 11 по-горе.
- 32 Следва да се напомни, че доказателствата, които жалбоподателят представя на отдела по отмяна, за да докаже реалното използване на своята марка, са клетвената декларация на неговия управител, четири фактури и четиринадесет цифрови снимки.

- 33 В самото начало следва да се отбележи, че от трайната съдебна практика произтича, че за да се прецени доказателствената стойност на „писмени клетвени или тържествени декларации, или такива, които имат същия ефект съгласно законодателството на държавата, в която те са направени“ по смисъла на член 78, параграф 1, буква е) от Регламент № 207/2009, следва да се провери правдоподобността и истинността на съдържащата се там информация, като по-специално се вземат предвид произходът на документа, обстоятелствата по неговото изготвяне, неговият адресат и да се постави въпросът дали предвид съдържанието му посоченият документ изглежда логичен и достоверен (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 16 декември 2008 г. по дело Deichmann-Schuhe/CXВП — Design for Woman (DEITECH), Т-86/07, непубликувано в Сборника, точка 47 и Решение от 13 май 2009 г. по дело Schuhpark Fascies/CXВП — Leder & Schuh (jello SCHUHPARK), Т-183/08, непубликувано в Сборника, точка 38).
- 34 Ето защо следва да се счита, че като се имат предвид очевидните връзки между автора на декларацията и жалбоподателя, на посочената декларация би могло да се придаде доказателствена стойност единствено ако тя се потвърждава от съдържанието на представените четиринадесет снимки и четири фактури.
- 35 Относно фактурите следва да се констатира, че три от тях датират от юли 2006 г. и се отнасят до Дания, Унгария и Словакия, а една от тези фактури датира от януари 2007 г. и се отнася до Германия. В заглавната част на посочените фактури се появява думата „centrotherm“, придружена от логото на жалбоподателя, служещо за наименование на това дружество, както и за негов пощенски адрес.
- 36 От тези фактури е видно, че многобройни стоки, свързани с водопроводни или канализационни инсталации (тръби, съединителни муфи, комплекти за свързване на котли, колена за ревизии, клапани за газоходни системи), са продадени от жалбоподателя на четирима клиенти за сума, която — заедно с фактурата от 2007 г. — съответства едва на 0,03 % от оборота, за който управителят на жалбоподателя декларира, че е бил реализиран през 2006 г. от продажбата на стоки с марката „CENTROTHERM“.

- 37 От това следва, че жалбоподателят представя пред СХВП относително слаби доказателства за продажба в сравнение със сумата, посочена в декларацията на неговия управител. Следователно дори в случай че апелативният състав беше взел предвид посочената декларация, би трябвало да се констатира, че в преписката няма достатъчно доказателства, подкрепящи съдържанието на декларацията във връзка със стойността на продажбите. Освен това, що се отнася до темпоралния аспект на използването на марката, посочените фактури обхващат много кратък период от време, дори точно определени дати, а именно — 12, 18 и 21 юли 2006 г. и 9 януари 2007 г.
- 38 Що се отнася до представените снимки, трябва да се констатира, че само на седем от четиринадесетте снимки марката „CENTROTHERM“ се вижда ясно, а именно:
- като отпечатък върху две тръби,
 - като отпечатък върху два предмета, които приличат на части от тръби,
 - като самозалепващ се етикет върху предмет, който прилича на палета, и върху два кашона.
- 39 На четири други снимки по никакъв начин не е възможно да се забележи следата на спорната марка.

40 На трите последни снимки е възможно да се различат следи от марката „CENTROTHERM“, а именно:

— буквите „centroth“ върху отвора на една тръба,

— логото на дружеството жалбоподател, както и нечетлив текст в близост до това лого, вероятно съответстващ на текста в заглавната част на представените фактури, върху една тръба и върху предмет, приличащ на отвора на тръба.

41 Следва да се констатира също, че на нито една от тези снимки няма дата и че в хода на съдебното заседание жалбоподателят признава, че те не са направени в течение на релевантния период.

42 Освен това посочените снимки не позволяват да се идентифицират опакованите стоки върху палетата и в двата кашона, върху които са поставени самозалепващите се етикети с надпис „CENTROTHERM“. Макар че на два от тези самозалепващи се етикети има означение, свързано с водопроводните и канализационни инсталации, нито снимките, нито фактурите предоставят информация, позволяваща да се установи какво в действителност са съдържали тези опаковки.

43 Освен това артикулните номера, които могат да се идентифицират върху самозалепващите се етикети, не съответстват на артикулните номера върху представените от жалбоподателя фактури. От това следва, че въз основа на посочените снимки и фактури не е възможно да се стигне до извод, че опаковките, върху които са били поставени самозалепващите се етикети с марката „CENTROTHERM“, действително са били разпространявани от жалбоподателя през релевантния период.

44 От изложеното по-горе следва, че нито снимките, нито фактурите позволяват да се потвърди декларацията на управителя на жалбоподателя, доколкото в нея се твърди, че следните стоки са били предлагани на пазара с марката „CENTROTHERM“ в течение на релевантния период: механични части за климатични инсталации, за акумулатори на пара, за сушилни апарати и за

вентилационни инсталации; инсталации за филтриране на въздух и части за тях; уплътнители, салници; материали за уплътняване с кълчища и изолационни материали; полуобработени пластмаси; строителни материали, арматури за строителни цели; стенни покрития, строителни панели, панели; удължаващи елементи за комини, капаци [гугли] за комини и дефлектори за комини.

45 Трябва да се направи извод, че една обща преценка на съдържащите се в преписката данни не позволява да се заключи, освен чрез прибягване до вероятности или предположения, че марката „CENTROTHERM“ е била обект на реално използване в течение на релевантния период за стоки и услуги, различни от посочените в точка 11 по-горе.

46 Следователно първото правно основание трябва да се отхвърли.

По второто правно основание, изведено от нарушението на задължението фактите да се проверят служебно

Доводи на страните

47 Жалбоподателят счита, че СХВП е допуснала грешка при прилагане на правото, като е нарушила задължението служебно да провери фактите. Според жалбоподателя отделът по отмяна е нарушил член 76, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009, като е пропуснал да вземе предвид данни, съдържащи се

в преписката на СХВП относно искането за обявяване на недействителност на марката „CENTROTHERM“, подадено на 5 декември 2006 г. от дружество, свързано с встъпилата страна.

- 48 Свързаната с производството по отмяна преписка на СХВП е съдържала релевантни данни за проверката на реалното използване на марката „CENTROTHERM“, по-специално твърдението за нейното присъствие на пазара за производство на пластмасова газоходна система за кондензни котли, цифрови данни относно продажбата на стоките на жалбоподателя между 1994 г. и 2001 г., както и препратки към неговата интернет страница.
- 49 Според жалбоподателя предвид посочените данни може да се направи извод, че „е твърде правдоподобно“ в течение на релевантния период той да е предлагал на пазара широка гама стоки с марката „CENTROTHERM“.
- 50 СХВП и встъпилата страна отхвърлят доводите на жалбоподателя.

Съображения на Общия съд

- 51 В самото начало следва да се напомни текстът на член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009, съгласно който „[в] хода на производството Службата пристъпва към служебна проверка на фактите; обаче при производство относно носителните основания за отказ на регистрацията проверката се ограничава до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, и исканията, представени от страните“.

- 52 В конкретния случай е необходимо да се отбележи, че по подобие на основанията, обосноваващи отказа на регистрацията, основанията, обосноваващи декларирането на отмяна, са както от абсолютно, така и от относително естество.
- 53 Всъщност по смисъла на член 51, параграф 1 от Регламент № 207/2009 правата на притежателя на марката на Общността се прекратяват, ако в продължение на пет години не е имало реално използване на марката (член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009), ако марката е станала, в резултат на действието или на бездействието на своя притежател, обичайно наименование в търговията на стока или услуга, за която тя е регистрирана (член 51, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009) или ако в резултат на използването ѝ от нейния притежател или с неговото съгласие марката може да въведе в заблуждение обществеността (член 51, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009).
- 54 Ако последните две условия са свързани с абсолютни основания за отказ, както е видно от член 7, параграф 1, букви б)—г) и ж) от Регламент № 207/2009, първото условие е свързано с разпоредба, отнасяща се до проверката на относителните основания за отказ, а именно член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009. Ето защо следва да се направи извод, че проверката на СХВП във връзка с въпроса за реалното използване на марката на Общността в рамките на производство по отмяна е подчинена на прилагането на член 76, параграф 1 in fine от Регламент № 207/2009, който предвижда, че тази проверка е ограничена до обстоятелствата, изтъкнати от страните.
- 55 Следователно погрешна е предпоставката на жалбоподателя, според която СХВП неоснователно е ограничила своята проверка до доказателствата, представени от жалбоподателя.
- 56 Следователно второто правно основание трябва да се отхвърли.

По третото правно основание, изведено от неотчитането на представените пред апелативния състав доказателства

Доводи на страните

- 57 Жалбоподателят изтъква, че СХВП е трябвало да вземе предвид доказателствата за използването на спорната марка, които той е представил за първи път пред апелативния състав.
- 58 В това отношение жалбоподателят твърди преди всичко, че член 51, параграф 1, буква а) и член 76, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009, както и правило 40, параграф 5 от Регламент № 2868/95, следва да се тълкуват в смисъл, че СХВП е задължена да допълни своята отнасяща се до производство по отмяна преписка, когато тя е очевидно непълна. Следователно в настоящия случай апелативният състав бил длъжен да вземе предвид доказателствата, представени за първи път пред него.
- 59 При условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че дори при липсата на такова задължение за апелативния състав, последният трябвало в рамките на правилно упражняване на правото си на преценка на основание член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 да вземе предвид доказателствата, представени за първи път пред него.
- 60 СХВП и встъпилата страна молят правното основание да се отхвърли.

Съображения на Общия съд

- 61 На първо място, следва да се напомни, че както бе констатирано в точки 51—54 по-горе, проверката на СХВП по въпроса относно реалното използване на марката на Общността е подчинена на прилагането на член 76, параграф 1 *in fine* от Регламент № 207/2009. Посочената разпоредба предвижда, че проверката на СХВП е ограничена до обстоятелствата, изтъкнати от страните. Следователно трябва да се отхвърли твърдението на жалбоподателя, според което СХВП има задължението да допълава служебно своята преписка.
- 62 На второ място, възможността за страните в процедурата пред СХВП да представят факти и доказателства след изтичането на сроковете, които са определени за тази цел, не съществува безусловно, а е подчинена на условието да липсва разпоредба в обратния смисъл, както произтича от съдебната практика. Само ако това условие е изпълнено, СХВП разполага с право на преценка по отношение на вземането предвид на късно представени факти и доказателства (Решение на Общия съд от 12 декември 2007 г. по дело *K & L Ruppert Stiftung/СХВП — Lopes de Almeida Cunha* и др. (CORPO livre), T-86/05, Сборник, стр. II-4923, точка 47).
- 63 В конкретния случай обаче съществува разпоредба, която не допуска да се вземат предвид данните, представени пред апелативния състав, а именно правило 40, параграф 5 от Регламент № 2868/95.
- 64 От всичко гореизложено произтича, че третото правно основание трябва да се отхвърли.

По възражението за незаконосъобразност на правило 40, параграф 5 от Регламент № 2868/95

Доводи на страните

- 65 Жалбоподателят по същество твърди, че правило 40, параграф 5 от Регламент № 2868/95 е неприложимо, доколкото то възпрепятства СХВП да взема предвид представените след изтичане на срока доказателства в рамките на производство по отмяна на основание член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009. В това отношение жалбоподателят твърди, че правило 40, параграф 5 от Регламент № 2868/95 нарушава член 202 ЕО, както и член 57, параграф 1, член 76, параграф 1 и член 162, параграф 1 от Регламент № 207/2009. Освен това жалбоподателят поддържа, че посоченото правило е в противоречие с общите принципи на общностното право, по-специално с принципа на пропорционалност, с правото на собственост и с правото на справедлив съдебен процес.
- 66 СХВП и встъпилата страна молят възражението за незаконосъобразност да се отхвърли.

Съображения на Общия съд

- 67 Общият съд констатира, че макар да е вярно, че правилата на Регламент № 2868/95 не могат да бъдат в противоречие с разпоредбите и структурата на Регламент № 207/2009, не по-малко вярно е, че не може да се констатира никакво противоречие между правило 40, параграф 5 от Регламент № 2868/95 и съдържащите се в Регламент № 207/2009 разпоредби относно отмяната.

- 68 Възщност, докато Регламент № 207/2009 съдържа материалноправната норма, а именно санкцията по отмяна за марките на Общността, които не са били реално използвани, Регламент № 2868/95 уточнява приложимите процесуалноправни норми, по-специално възлагането на тежестта на доказване и последствията от неспазване на определените срокове. Освен това — и както бе констатирано по-рано (вж. точки 51—54 по-горе) — от систематиката на Регламент № 207/2009 е видно, че във връзка с искането за отмяна поради липсата на реално използване обхващат и интензитетът на проверката на СХВП са ограничени от основанията и обстоятелствата, изтъкнати от страните.
- 69 Необходимо е да се приеме за установено, че изтъкнатите от жалбоподателя доводи по никакъв начин не доказват, че би могла да бъде в противоречие с Регламент № 207/2009 съдържащата се в правило 40, параграф 5 от Регламент № 2868/95 процесуалноправна разпоредба, която възлага тежестта на доказване на притежателя на марката на Общността и предвижда, че непредставянето на достатъчни доказателства в определените срокове води до обявяването на отмяна.
- 70 Относно твърдяното нарушение на принципа на пропорционалност следва да се напомни, че неспазването без основание на съществените за доброто функциониране на общностната система срокове може да бъде санкционирано от общностната уредба посредством загубата на право, без това да бъде несъвместимо с посочения принцип на пропорционалност (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 17 септември 2008 г. по дело Neurim Pharmaceuticals (1991)/СХВП — Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS), T-218/06, Сборник, стр. II-2275, точка 55).
- 71 На последно място, следва да се констатира, че е лишено от основателност твърдението, според което правило 40, параграф 5 от Регламент № 2868/95 накърнява правото на собственост и правото на справедлив съдебен процес. Посоченото правило по никакъв начин не засяга правата на притежателя на марката на Общността, освен ако той не избере — както в конкретния случай е направил жалбоподателят — да не представи пред СХВП в определения срок притежаваните от него данни, доказващи реалното използване на неговата марка.

72 От всичко гореизложено следва, че повдигнатото от жалбоподателя възражение за незаконосъобразност също трябва да се отхвърли.

73 Поради това жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

74 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

75 Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на СХВП. Тъй като встъпилата страна не е направила искане за осъждане на жалбоподателя да заплати съдебните разноски, тя понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

II - 6252

- 2) **Осъжда Centrotherm Systemtechnik GmbH да заплати съдебните разноски.**

- 3) **centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG понася направените от него съдебни разноски.**

Moavero Milanesi

Wahl

Soldevila Fragoso

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 септември 2011 година.

Подписи